

יין שעמדו ג"כ צוה מדוע צחורס מן הטומא על הטהור
 צטונג הוי תרומה וצחורס יין ונומל סומן אינו תרומה
 צטונג מטוס דהוי תרומה צטעות ועי חוקי יצמות פ"ט
 ועכ"ס תוכה מטס דמטוס איסור גרידא לא ויקרי טעות .
 אכן צידון שאלתינו אפשר דשפיר הוי וזכירה צטעות ול"ד
 לחורס מן הטומא על הטהור דהוי רק איסורא בעלמא
 ואיסורא דעבד עבד כיון דהיה שונג ואין כאן תרומה
 צטעות וכן צמקדיש צע"מ למחצא דעכ"ס צדיענד קדוש
 כרלונו אלז צמוכר סת ודאי מוכרו ע"מ להשתמש צדמיו
 כיון שלא ידע שיש איסור צדבר ועכשיו טכודע לו שיש
 איסור צדבר ואסור להשתמש צדמיו רק ליקח ס"ת אחר
 או להשיא יתומה הו"ל שפיר טעות גמור דלא נעשתה
 ומחשבתו אכן צלח הלוקח כצד מוחזק צס"ת קשה להוליא
 דהא פלוגתא הפוסקים היא אם מוכרין ס"ת של יחיד לכל
 צד ולהפוסקים דשרי אין כאן טעות כלל ועי' גמ"א ה"א
 ס"י קכ"ג ק"ק כ"צ דהמנהג כן דמוכרין ס"ת של יחיד
 ונשתמש צדמיו ויה שירלה אלז צספר יד הקטנה הוצא
 צפ"ת י"ד ק"י רפ"צ ונחלק דס"ת שכתבו יחיד למלוואו
 לכ"ע אין מוכרין ומכ"מ אכתי וני יאמין להמוכר צטענה
 זו שלא ידע שיש איסור צדבר להוליא ון הלוקח הנוחזק
 דמוכחמא דין פשוט כזה כ"ע ידעי ול"ד לצדרי חוקי המורה
 הכ"ל דשם הוא חומר בעלמא שלא כיון לעצור ונאמון הוא
 לחוב לעלמו ומייצו אצ"י להחזיר וכן צמקדיש צע"מ למחצא
 לצד"ד מייירי שעדיין הבעל מוס אללו ולא מקרו ל"ד
 הוצר עדיין אלז צד"ד להוליא מחצירו צטענה זו ודאי
 אינו כאמון . וצירושלמי נדרים פ"ה היה איתא דמקדש
 אשה צס"ת אפילו צס"ת של יחיד אינה מקודשת יע"ש
 צס"ד כחז דע"כ מייירי צס"ת ד"ד"י דאי צס"ת דלחר פטיטא
 וקשה דהא מוכרין ס"ת ליטא אשה יע"ש ואי מטוס הא
 יש לוואר דהא דמוכרין ס"ת ליטא אשה היינו כשאין לו
 עלה אחרת אלז הכא היתא מחלילה לו גם צלעדי זה
 צפרוטה . ולק"מ הפוסקים דמוחר למוכר ס"ת של יחיד
 לריק לוואר דירושלמי מייירי צמסרו ללצור כמג"א ס"י קכ"ג
 ק"ק כ"צ או דמייירי צס"ת שכתבו למלוואו וכ"ד הקטנה
 הכ"ל . אלז הא קשיא דבעבר וקידש אומי אינה מקודשת
 ומ"ש צס"ד שם דמיו למוקדש צאיסור הנאה דרצנן דאינה
 מקודשת ל"ד כלל דשם אסור בהנאה אלז ס"ת הא מוואו
 הוא דהא מוכרין ס"ת כדי ללמוד תורה ונהנה מדמיו ולריק
 לוואר דהירושלמי סובר דכ"מ דאי"ר ל"ת אעל"מ אפילו
 צאיסור דרצנן כמ"ע וט"ו חו"מ ס"י ר"ח וזכ"מ הפוסקי
 השנוטו הירושלמי נראה דלא סברו כן ועי' קידושין כ"צ
 דהוקדש אשה צפירות צציעית מקודשת אע"ג דלכתולה
 אסור לקדש יע"ש ולדינא צד"ד נראה צלח הלוקח מוחזק
 ודאי דאין להוליא מוואו ובחס המוכר מוחזק צס"ת שצ"דו
 יכול לוואר ק"ל דבעל מוחק מטוס אעל"מ וצלידוק הכ"ל
 שלא ידע שאסור למוכר והוי נקח טעות ועי' קל"ה ס"י
 ר"י לענין מחילה צטעות צדן אס הוי מחילה ועו"ש לקמן
 ס"י ע"ה ואין להאריך יחר צזה :

ס"י ר"מ סעי' ב' ואין זה אלח כמסח צקוביא
 לכאורה נראה דצקטו מיי"י צצ"ד חסוד הוי
 מוכרה גמורה וכ"מ צס"ד לעיל סו"ס ר"ג ועי' צס"ד כאן
 ס"ק צ' : **סעי' ג'** נותן לו כשער שצוק . ל"ע דהא לא
 הוי קנין כלל צכ"ג כדלעיל ס"י ר' סעי' ז' ואולי כיון
 די"א השער הו"ל כדצ שדמיו קטבים דא"ל פסיקת דמים
 וכ"מ לעיל ס"י ר"ח צמ"ע : **סעי' ד'** אין אדם נוקה
 צד שלא צל לעולם . צפ"ת ס"ק י"א הציא חשו' נעק"א
 ז"ל צקונה דבר שלצ"ל להעמיד מוחק כהי דומי הלוקח
 לחזור צו מכ"מ מייצ לשלם לו הולאה כמו צלך ואכי אצוא
 אחר"ך יע"ש דגס לצברה חו"מ שרובא צצ"ס ס"י כ"י ס"ק
 ז' דמחלק צין ע"מ להרויח ומכ"מ היינו כמו טם שלא חמר
 לו צפירות שיעשה הולאות אלז צאמר לו צפירות חייצ

ובאמת צנוף צדרי חו"מ הכ"ל דהור"ך לחלק חילוק הכ"ל
 לייצב קושי' ראצ"ד ויהא דמוכר פירות ולא הלמימו לכאורה
 לפי מה דקיי"ל צח"מ ס"י רל"צ דצ"ד המוכר שלא יאמיו
 מייצ מד"ג רק צלח ידע דלונס הוא פטור אי"כ ועיקר-
 לק"מ דצמורה צה היא נחיה היא וכן צדון הגרע"א ז"ל
 גס לפי חילוקו של ה"מ טס דצמורה צה היא צל ההיזק
 צשעת המורה והוי מויק מוטס וכ"כ צשני"מ ס"י שפ"ו ק"ק
 א' צדון הגרע"א ז"ל מייצ וקל"ע לשון ה"מ צה"ע טס
 צריש דצריש טס סכ' דשס צמוכר זרעוני גינה יכול להיות
 שהמוכר לא ידע שחס רעים יע"ש דע"כ צכ"י מייירי כמזכ"ר
 צכ"י רל"צ . והלום ראייתו צחשו' צית יחאק אה"ע מ"א
 ס"י ק"י ס"ק ז' שפשיב על הגרע"א ז"ל וכזה דל"ד ללך
 ואכי אצוא אחר"ך דהיה דיציר בעלמא ומוקן עליו אלז
 דצלצ"ל היה קנין גרוע ומוקן על הקנין ולא על דיצור
 סלוקח יע"ש ולע"ד אין לחלק כלל דהא צלחוקין ודאי
 סמוכו על החרוסקין ולא היה טס אפילו דיצור שיעשה
 הולאות רק מאליו עשה צמוכו על החרוסקין וזפ"ה מייצ
 מד"ג לט"ו וטע"מ הכ"ל מטוס דההיזק צשעת מטעה
 המורה ע"כ צדור צסדין עס הגרע"א הכ"ל ומ"ש הגרע"א
 ז"ל דגס צהאי דכ"י רל"צ צמוכר לו לרענן מייצ ל"ע כיון
 דשם מייירי צלח ידע המוכר סאי"ס ראו"ס לזריעה וכיון דעיקר
 החריצ היא מד"ג וד"ג צטונג פטור כמ"ש ש"ך ר"ס
 שפ"ו וכן צהאי דיכ"ל דכ"י י"ד צלך ואכי אצוא אחר"ך
 מטעם דמד"ג היא דל"ד לצדורה דהא לא חמר שישלם
 לו וגס הא אין טוס אדם נהנה ונהולאותו וצכ"ג ל"ש
 דין ערצ כמ"ש צקל"ה ס"י ר"ו צסס האצן עוור וא"כ גס
 צלך ואכי אצוא אחר"ך צטונג פטור ומחשו' חו"י ס"י קס"ח
 נראה דצלך ואכי אצוא אחר"ך לא מייפטר כ"א בהיה אונס
 גמור . ולש"ך ס"י שפ"ו נראה דצטונג פטור מיהו כל
 שיהי קלת דפשיב צדבר מייצ לכ"ע כמו צמראה דיבר
 לשולחי דפשיב היא כיון דלא גמר לא היה לו לייצן ועי'
 ש"ך ס"י קכ"ע ק"ק ח' ואולי מ"ש י"ס לקיים דצרי הגרע"א
 דלף דלא ידע המוכר לא היה לו לייצן את הקונה לרענן
 ודוק ועי' ה"מ ס"י רל"צ ק"ק י' כחז דגס נחצירו הולאה
 מוואו גמור היא ולאו מדין גורם היא ול"ע : **שם** והפס
 צפירות אין מוליחין וה"ס צמחנה דדין כן כמ"ש כ"מ
 צ"ק צקוביא דזה נהנה זה לא חקר והיינו מטוס דכ"ח
 ל"י דליקו צהימנחא כמ"ש צכ"מ ס"י וחס' צ"מ ס"י
 צסס ר"ת וה"מ דכ"ח ל"י דליקו צהימנחא אונ"ס כ"מ
 צמחנה כדלקמן ס"י שפ"ו ולכאורה צמחנה מרובה כיון
 דרשאי לחזור צו ואין צו מטוס מוחקר אונ"ס כדלעיל ס"י
 ר"ד ל"ש כ"ח ל"י דליקו צהימנחא אלז לקמן ס"י שפ"ו
 מטעם להדי"א דלף צמחנה מרובה אונ"ס האי קבר"א דכ"ח
 ל"י דליקו צהימנחא ונראה חס דאצ"ג דלא מיקרי מוחקר
 אונ"ס ומכ"מ יחא' ל"י לקיים ויה שסנטי"ס : **סעי' ו'**
 הפוסק על עער שצוק וקיצל דמים . ובעשה קנין אחר
 ולא קיצל דמים עי' צכ"מ פכ"צ מוכי"ה דלחד חירולא
 טס נראה דאינו מועיל כלל ונראה סברתו דצכותן לו
 מטעם ש"כ"ל לקנות צשוק חסוד כמלוי צידו משה"כ צאינו
 נותן לו מטעם רק קנין אחר לא מהכי כלום ועי' צכ"י
 לעיל ס"י ר"ח כחז דשאר קנינים כמ"מ מועיל למוי שפרע
 יע"ש אלז צחשו' חוט המוטלס הכפסח לחצ"צ ח"ג ס"י
 י"ג האר"ך דדוקא צנתן מטעם קונס רק למוי שפרע אלז
 צעשה קנין אחר כנון אגב קנה לגמרי ואין טוס א' יכול
 לחזור צו והצי"א כן צסס הרש"ש וכמה מנדולי הפוסקים
 יעו"ש"ה , ועי' חשו' צית שלמה חו"מ ס"י פ"ה פ"ח האר"ך
 להוכיח דמוקן על עער שצוק מדין החמיצות היא שיהא
 מחייב עלמו צזה להעמיד ללוקח מוחק זס רק כיון שחייב
 זס צל מוכר קנין כקף שנתן לו הלוקח לא עדיף חייב
 זס מוקין כקף צמטלעלין דקונס רק למוי שפרע וכשעשה
 קנין אחר להחמיצות זס מועיל לגמרי והצי"א כן מוצ"ח
 מטעם '

פקדונות חלל ישראל והקנה אחס ל ישראל אחר אם מועיל כיון דהישראל יכול להפקיע הפקדון אפטר דהי"ל כמטלטלין דכפרי עי נהי"ו ק"י קל"ד נסתפק בזה והכרעה דעתו נראה דמועיל תקבלתו כיון דלא גילה הישראל דעתו עדיין לפקוע הפקדון יעו"ש :

סי' רי"ב סעי' ג' על מנת שדיוטא העלוונה שלי .
 אעתיק פה תשובה מ"ש להמופלגים מ"ה ע"ש דעריש ומ"ה ישראל יאניווער כ"י זואלישליך ע"ד שאלתם בשותפין שנחלתו לחלוק ביהם כפי אשר ילא מנצריים שזורח להם וקיצלו בקגלג"ס ככל אופן הי"ו והנצריים בתנו פסק דין וגם קאמפנומיס דיקרעטו בלשון אשכנז ועפ"י פסקם לקח ראוונ חלקו ונחצו בהפקס ששמוען ומחויב לעשות חלקו ל"ד מערב ונחצו בהפקס ששמוען ומחויב לעשות פ"ארהויז חלל כותל דרומי וראוונ יש לו דריסקה רגל צחוכו להוליא ולהכניס ציוס ובלילה שלא בשעת ש"נה וראוונ שליח ולכ"י ועוען שמוען יען שלא נכתב בהפקס שיהיו הדריסקה הרגל לו ולזרעו אחריו לא ירשו הצ"ים זכותו ומלא און לו צטר"ח חוע"ר ומע"כ כתבו לזכות את צאי כח ראוונ עפ"י הפסק שבלשון אשכנז שכתב שם "עוויגליך" ששמוענו לו ולזרעו אחריו חס ליהא דהא מקור הדין דלא ירשו צניו אחריו היא מנצ"ד דף ק"ג צ"ב לוי שמוכר שדה לישראל ע"נו שהמע"ר שלי מע"ר שלו ואם אומר לי ולצני נוח יתן לצניו יעו"ש והעתיקה הרמב"ם ז"ל פ"י מה"י מע"ר הי"ע ח"ל כהן שמוכר שדה לישראל ע"נו שהמע"ר שלה שלו לעולם הרי הן שלו כיון שאומר ע"נו שהמע"ר כוונתו שש"ר ונקום המע"ר ואם נוח הכהן הרי צנו כשאר הכהנים כו"י עכ"ל הרי להדיא דגם באומר לעולם אפי"ם את נוח אין לצניו אחריו :

ובגוף דברי הרמב"ם ז"ל שש"כ לטון הצרייתא דצברייתא ליתא להך לישנא לעולם והלא דבר הוא והמופריס לא התעוררו בזה . והב"ח לענין דהנה כצד ענד הע"ו ציר"ד ק"י ק"א וצחוי"ו ק"י ר"י"ב צקחית דברי הרמב"ם ז"ל דצכהן שמוכר פרה לישראל ע"נו שיהיו הממנות שלו פסק דחיו מועיל כלום דע"נו תנאה הוי ולא שירח והב"ח פסק דשירח הוי . ובנה"מ ק"י ר"י"ב תיך דהא הא דתנאי אינו מועיל צמוכר פרה ע"נו שיהיו הממנות שלו וכן צמוע"ר היינו משום דהוי"ל מנחה ע"נו צבורה דהתורה נתנה לו רשות ליהן לכל כהן שיר"ם כמ"ש החוקי מולין צפ' הזרוע שם והא תיכח צמוכר פרה ע"נו לשחטה דודאי יחסי"ב צמחנות חלל הכא מ"י יימר זרע דלמא לא יזרע כלל או יזרע שחת וכדומה דבר שאינו חייב צמוע"ר או שייכנס אותו אש"כ דך גבין לפוערו ומע"ר וא"כ חו לא הוי מנחה ע"נו צבורה וספיר מועיל צמורת תנאי ככ"ד וכ"כ הגאון צפליתי צב"י ק"א ס"ק ט"ו ולכ"ד לומר לדצריהם ז"ל דהא דכ"י הרמב"ם דכיון דלמור ע"נו שירי ומע"ר נקום המע"ר היא לאו דוקא וכוכחו מדין תנאי או יש לומר דכל שמועיל וממורת תנאי חו שפיר כוכל לומר דהוי שיר וחפ"ה חס ונת אין לצניו אחריו חלל הא קשיא עובד לדצריהם ז"ל דא"כ מנאי פריך צב"ס צ"ב שם והא אין חלם מקנה דבר שלצ"ל ומנאי זאת אומרת שירי ומע"ר נקום מע"ר וע"כ הא דפריך צב"ס והא אין חלם ומקום היינו משום דצמורת תנאי אינו מועיל דהוי"ל מנחה ע"נו צמורת וכמ"ש הר"ש שם צפסקיו ואמאי לא מנאי דשפיר מועיל כו"י צמורת תנאי משום דמי יימר דעקד וכמו דק"י"ל צפ' הזה צב"י ע"י שאין לך עלי אונאה דתנאו קיים ומע"ר דמי יימר דעקד ואין שום הכרח לומר דשירי ומע"ר נקום מע"ר והנראה בזה דהא ודאי דהך פסקא דשמו"ל לא יזרע כלל היא ודאי דבר רחוק דודאי לא ישנה מנהג העולם ושפיר ה"ל כדאי עקד ולא דמי להנאה דפסק ששקול הוי דלמא אין צו אונאה חלל דלכתי ככוכים דברי הספ"ה ח"ל דהוי פסק דלמא יזרע דבר שאינו חייב צמוע"ר או נכנסו :

ויתשו רש"י ח"ב ק"י ק"ה יעו"ש שדצריו ככוכים ונאד וגם צמ"ו חו"ש המושלם ה"ל מוצר כדצרי . ולפ"י גם בלא ילא השער כל שדצרי מולי לקנותו אם לא קנה צב"ק רק בשאר קנינים או שכתב המוכר שער בלשון הצמ"ו מועיל וכ"כ צנה"מ כאן ס"ק ג' דכל שמו"ל לקנותו מועיל צ"י חיוצ רק דלכ"ה צע"ן לטון חיוצ צפ"י ו:סנ"ש ה"ל כל פוסק על פירות חיוצ מיקרי חלל צחינו מלי לקוח אפילו החמ"ו צפירות אינו מועיל כמזכיר צנה"מ ה"ל ולקמן ק"י ר"ח ומח"ו רכ"ה וכ"נו צמ"ו חו"ש המושלם ה"ל ודצרי הפתחי תשובה כאן ס"ק י"א ככתב דגם דצרי שאינו מלי לקנותו מועיל חיוצ חמ"ה . ונראה דצכתב שער בלשון החמ"ו מועיל ככ"ל גם הלוקח אינו יכול לחזור צו ודצרי נה"מ ס"ק ג' שכתב דלוקח יכול לחזור צו נפלטים דכיון דתחסי"ב המוכר והלוקח הצני"ח ליהן לו המעות נחסי"ב גם הלוקח כהא דהוצ"ה מחי"ב את הכסף דכיון שמשך הלוקח המוקח נחסי"ב דמיו וע"י לע"ל ק"י ר"ג ומכ"ש צכתב המוכר שער חיוצ והלוקח קיצל השער דדמי לה"ל ולטון תשו"י רש"י"א שצ"י ק"י ר"ו דמשמע דצע"ן שגם הלוקח יתכוין לקנות כוכחו שיקבל השער וכדומה שיחלה צפירות לקוח . וע"י צפ"ה ס"ק י"א הצי"א ומח"ו פנ"א דצ"ל השער דפוסקין ואין צו משום רצ"ה היינו צנותן לו כל הדמ"ה דיכול לומר שק"י טובות"ך ושדי"א אחזרי חלל צנתן לו רק מקל"ה דמ"ה חו יש צכל המוקח אקור רצ"ה צצ"ל וצנו המעות שהקדים לו יעו"ש חלל צשער משפט לה' רצ"ה ק"י קע"ה האריך להוכיח צכומה רח"ה דצ"ל השער אין הדצר מעב"ב כלל שיטון כל המעות ובכתב מקל"ה מעות המוקח קיים דערצ"ן כנגד כו"ל הוא קונה ואין צוה מש"ש רצ"ה כלל כיון דילא השער ואם שלא ראה תשו"י פנים מאירות ה"ל מל"ה ביאו חלל רח"ה חו"ש שם ככאי מולקיס יעו"ש : **לסעי' ה'** ויכול כ"ח ונחם לחזור צו . ומכ"ו חס' לא קיים דיצרו לקנות הדצר וליתבו להלוקח מיקרי ממוכר אוננה כמ"ש הר"ש צ"ב פ' המוכר את הצ"ה ק"י י"ב וקמ"ע לקמן ק"י רט"ו ס"ק י"ד וצ"ח צי"ור צד"פ שם ונראה דגם צמוכר דבר שלא צא לעולם עדיין כשחחר צו מיקרי ממוכר אוננה כדמשמע צחוקי צ"מ ק"ו ר"ה חס' וע"י צר"ש שם וצפ"ל ח"ה חריפתא דנראה מש"ס דסיכא דהוכי"ה לאו מוכרה היא ומע"ס אקונחתא צוה גם ממוכר אוננה לא מיקרי חס חחר צו דלא קמ"ד כלל ואפ"ר דצד"ר שלא צא לעולם דעצ"ד דח"ה כגון פירות דקל צוה היא דמיקרי ממוכר אוננה חס אינו נקיים דיצרו ומש"כ דצד"ר שלא צא לעולם דלא עצ"ד דח"ה דלא קמ"ד כלל ועמ"ש לע"ל צמדושי ק"י ר"ד וצמ"ו מנ"פ יו"ד ק"י רס"ד צהצני"ח למוהל כשמשחו מעוצרת עדין דיכול לחזור צו ולא מיקרי ממוכר אוננה ולה"ל יש לו"ר דש"ס לא קמ"ד כלל דלמא חלד נקיצה ועפ"י"ש לע"ל צמדושי קנ"י ח' יש לומר דצד"ר שאצ"ר או דשלצ"ל חף דלמור"ן צ"י כ"ח ל"י דליקו צהימנותא ומכ"ו ממוכר אוננה לא מיקרי חס חחר צו חלל צתה"ד ק"י ט"כ מוכח דצכל הכ"י דלמור"ן כ"ח ל"י דליקו צהימנותא חס אינו עומ"ס כן נקרא ממוכר אוננה יעו"ש וצ"ע דלפ"י צמחנה מרובה ל"ש כ"ח ל"י דליקו צהימנותא וצ"י טע"ד נראה דאין חילוק כלל וצ"ע צכל זאת :

סי' ר"י סעי' א' וצ"ב כחחר דמי ע"י קל"ה וגם צחוקי צ"ב קל"ו ד"ס לא קנה ומשמע דדעתו של חס קרובה חלל צן צנו יעו"ש : **סעי' ב'** צהג"ס הוקנה דבר ע"י שו"ה הר"ם צן אר"ו ק"י ק"ס צאור"ך מר"ו וע"י מח"א ה' זכ"י ק"י ל"א וכצ"ר קדמו הר"ם ח"ל : **סי' ר"י"א סעי' ז'** ואם כפר צו נראה דהיינו צכפ"ר צו מקוד"ס צצ"ד כמ"ש ט"ך ק"י קכ"ג ס"ק צ' ומח"ה שסחמו מצארי הש"ע כאן וצדין עכ"ה ש"ס לו